

Ģenerālprokurors asi kritizē policijas izmeklētāju un viņu priekšnieku darbu

Autors: LETA

Ģenerālprokurors Ēriks Kalnmeiers šodien Valsts policijas (VP) gada pārskata sanāksmē asi kritizēja policijas izmeklētājus par sadarbības trūkumu, bet viņu tiešos priekšniekus - par savu pienākumu nepildīšanu.

VP pagājušā gada darbības rezultātus viņš vērtē kā labus un «par statistiku būtu grēks kādu kritizēt, taču dzīve ir dzīve un papīrs ir papīrs, tāpēc atsevišķas jomās ir jāvelta kritika».

Ģenerālprokurors atkārtoja jau pēdējos gadus vairākkārt pausto par neatbilstošu lietu izmeklēšanas kvalitāti. Policijas kadru mainība neveicinot profesionalitātes pieaugumu. «Nāk jauni kadri bez profesionālās pieredzes un viņu sagatavotība ir tāda, kāda ir,» norādīja Kalnmeiers.

Runājot par prokuratūras un policijas sadarbības jautājumiem, Kalnmeiers secināja, ka šī sadarbība nav laba. Būtisks kritērijs sadarbībai esot papildus izmeklēšanai atdoto lietu skaits. Ja ir normāla sadarbība starp lietu uzraugošo prokuroru un policijas izmeklētāju, izmeklētāju tiešo priekšnieku, tad šim jautājumam nevajadzētu būt aktuālam, uzskata Kalnmeiers. Pērn prokuratūra policijai atdevusi atpakaļ 250 lietas, kuras izmeklētāji bija nodevuši kriminālvajāšanas sākšanai, un šāds rādītājs liecinot, ka šī sadarbība bijusi nepietiekama.

«Atsevišķi piemēri liecina par bezatbildību - ja man prokurors saka, ka viņš saņem vajāšanai lietu, par kuru pirms tam ar izmeklētāju ir runājis, kas vēl tajā jāizdara. Pēc tam taujāts, kāpēc lietu tomēr nodevis vajāšanai, viņam atbild, ka izmeklētājam bija jāiet atvaļinājumā un vajadzēja kaut kur to lietu «nogrūst». Šie jautājumi jārisina savādāk,» uzsvēra ģenerālprokurors.

Kalnmeiers jau pagājušā gadā norādījis uz Kriminālprocesa likuma normas, kas regulē izmeklētāja tiešo priekšnieka pienākumus, nepildīšanu. Arī šogad ģenerālprokurors vēlējās pievērst uzmanību šai normai. Šī norma paredz, ka izmeklētāja tiešajam priekšniekam ir pienākums nodrošināt, lai viņam pakļautās amatpersonas savlaicīgi sāktu kriminālprocesu. Tāpat šī norma paredz organizēt procesuālo uzdevumu izpildītāju darbu, kā arī dot norādījumus par izmeklēšanas virzienu un izmeklēšanas darbību veikšanu, ja procesa virzītājs nenodrošina mērķtiecīgu izmeklēšanu un pieļauj neattaisnotu iejaukšanos personas dzīvē vai vilcināšanos.

«Ja reģionos izmeklētāju tiešie priekšnieki vēl kaut ko dara, tad Rīga ir bēdu ieleja, kurā izmeklētāju tiešais priekšnieks ir vien administratīvo funkciju veicējs - ļoti bieži viņš pat nezina, kas vispār ir lietvedībā. Nesaukšu konkrētas struktūrvienības, taču, ja vajadzēs, tad ar policijas vadību izrunāsim,» paziņoja Kalnmeiers.

Kalnmeiers nesēn piedalījies Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras sanāksmē, kurā dzirdējis, ka ar atsevišķiem Rīgas reģiona nodaļu izmeklētāju tiešajiem priekšniekiem «neesot pat jēgas komunicēt, jo viņš neko nezina un nevēlas zināt».

«Tas nav normāli, ka, nosūtot prokurora iesniegumu par izmeklētāja pieļautajiem likuma pārkāpumiem, tiek saņemta atbilde, ka pārrunās ar izmeklētāju norādīts uz trūkumiem, bet vēlāk izmeklētājam tiek izmaksāta prēmija par labu darbu,» sūkstījās ģenerālprokurors.

Apzinoties VP funkciju daudzumu, kopumā Kalnmeiers policijas darbu vērtējot pozitīvi, taču uz trūkumiem ir jāreaģē.

Vēl pirms Kalnmeiera uzrunas, uzstājās iekšlietu ministrs Rihards Kozlovskis (V), kurš solīja noteikti šogad pievērsties policijas iecirkņu priekšniekiem, lai uzlabotu kontroli, disciplīnu un attieksmi šajās struktūrvienībās. Kozlovskis gan skaidri neminēja, kāpēc tas ir nepieciešams un kas viņu neapmierina policijas iecirkņos.

«Gribu apliecināt, ka noteikti prasīšu un pievērsīšos daudz vairāk darbam iecirkņu priekšnieku līmenī. Es uzskatu, ka iecirkņa priekšnieks ir stūrakmens darba organizācijai kopumā. Es gribētu, lai tiešām uzlabojas un pilnveidojas kontrole, disciplīna un attieksme. Uz sabiedrību vērstu policijas darbu ikdienā ir jābūt par pamatu,» uzsvēra ministrs.